

Dækning for arbejdsskader - nu også for selvstændige

Af advokat Torben Svensson, ts@trustadvokater.dk
Erhvervsbladet, den 7. august 2003

Den oprindelige lov om arbejdsskader, der trådte i kraft den 1. januar 1993, byggede i det væsentligste på de principper, der var indført med arbejdsskadeforsikringsloven i 1978

Loven er siden 1993 blevet ændret enkelte gange, blandt andet blev de pludselige løfteskader indført i 1996, og i 1998 blev der indført en ny finansiering af udgifterne ved erhvervssygdomme.

Loven tager sit udgangspunkt på de områder, hvor den gældende lovgivning og praksis ikke er i overensstemmelse med den almindelige opfattelse i befolkningen. Det er især skadebegreberne, der har været udsat for kritik. Som eksempel kan nævnes, at det er oplevet som urimeligt, at en skade ikke er en arbejdsskade, hvis påvirkningen, der førte til skaden, var forventelig.

Loven indeholder en udvidelse af både ulykkesbegrebet og erhvervssygdomsbegrebet, og indebærer samtidig en forenkling af de gældende skadebegreber. Loven gælder nu også selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, og loven ændrer samtidig sagsbehandlingsreglerne for at nedsætte den uacceptabelt lange sagsbehandlingstid.

Der har i årene 1999 til 2002 været nedsat to arbejdsskadeudvalg. Udvalgene har afgivet to betænkninger.

I den første betænkning beskrev udvalget et nyt skadebegreb: "håndteringsskader", der kunne erstatte det nuværende skadebegreb: "pludselige løfteskader". Imidlertid kunne udvalget ikke blive enige om at stille forslag til ændring af ulykkesbegrebet, ligesom udvalget ikke gik nærmere ind i overvejelser om ændring af erhvervssygdomsbegrebet. I den anden betænkning var der i udvalget enighed om at udvide begrebet arbejdsulykke, så flere skader, der opstår pludseligt, også anerkendes som arbejdsskader, når skaden hænger sammen med arbejdet. Det betyder, at skader, som hidtil er blevet afvist med den begrundelse, at ulykken var "forventelig" eller "sædvanlig" i tilskadekomnes erhverv, bør anerkendes som arbejdsskader. Ulykkestilfælde defineres ikke nærmere i loven, men er udviklet i administrativ praksis og i retspraksis. Fra 1993 har Den Sociale Ankestyrelse benyttet en definition, der har følgende formulering: "En tilfældig af den sikredes vilje uafhængig, pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge". Skadelige påvirkninger af højst fem dages varighed er heller ikke defineret i selve loven. Der er tale om skader, der opstår ved hændelser, der ikke sker så pludseligt, at hændelsen er omfattet af ulykkesbegrebet, og heller ikke ved hændelser eller påvirkninger, der tager så lang tid, at der bliver tale om en mulig erhvervssygdom. Der er ikke i loven fastsat en undergrænse for, hvor lang tid den skadelige påvirkning skal vare, for at et tilfælde kan anerkendes som kortvarig skadelig påvirkning.

Pludselige løfteskader er defineret i loven som varige muskel-, nerve- og leddskader, der opstår spontant i umiddelbar tilknytning til løftearbejde i akavede stillinger hos personer, som i øvrigt har belastende løftearbejde, når skaden må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af løftearbejdet.

Endelig er erhvervssygdomme defineret i loven som sygdomme, som efter medicinsk og teknisk erfaring er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, hvorunder dette foregår, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde.